

JAHRESBERICHT
DER
KLOSTERSCHULE ROSSLEBEN
EINER STIFTUNG
DER
FAMILIE VON WITZLEBEN.

Inhalt:

1. Studien zur lateinischen Grammatik. I Die Allitteration in Ciceros Pompeiana.
Vom Oberlehrer Dr. ~~Ludwig Lehmann~~
 2. Schulnachrichten. Vom Rektor Professor Neumann.
-

GÖRLITZ.
DRUCK DER GÖRLITZER NACHRICHTEN UND ANZEIGER.
1891.

1891. Programm No. 242. — 1891.

Die Allitteration in Ciceros Rede de imperio Cn. Pompei.

Vorbemerkungen.

1. Unter Allitteration versteht man den Gleichklang der Buchstaben, besonders im Anlaute der Wörter.

2. Die Allitteration beschränkt sich keineswegs nur auf Wörter, welche nahe verbunden sind oder Sinnverwandtschaft zeigen, sondern findet sich auch in solchen, die durch mehrere mit ungleichen Buchstaben anfangende Wörter getrennt werden oder verschiedene Bedeutung enthalten. Man kann demnach unterscheiden Allitterationen im engeren und im weiteren Sinne.

3. Bei zusammengesetzten Wörtern entspricht nicht nur der Anfangsbuchstabe des ganzen Wortes, sondern ebenso häufig derjenige des zweiten Bestandteils der Zusammensetzung dem gleichen Anfangsbuchstaben eines einfachen vorausgehenden oder nachfolgenden Wortes.

4. Die Allitteration findet sich hauptsächlich bei den Buchstaben c (q), f, h, l, m (n), p, t (d), v.

Eine Vergleichung der einzelnen Fälle von Allitterationen, welche in der Rede Ciceros de imperio Cn. Pompei vorkommen, führt zur Aufstellung von 4 Gruppen:

I. Die allitterierenden Wörter stehen unmittelbar neben einander.

II. Die allitterierenden Wörter sind durch ein ungleich anlautendes Wort getrennt.

III. Die allitterierenden Wörter sind durch zwei oder mehrere ungleich anlautende Wörter getrennt.

IV. Allitterationen verschiedener Buchstaben sind mit einander verbunden.

Innerhalb der ersten drei Gruppen sind die Beispiele nach den Anfangsbuchstaben geordnet. Der Wortlaut, teilweise verkürzt, schliesst sich an die Teubnersche Textausgabe von C. F. W. Müller an.

I.

Die allitterierenden Wörter stehen unmittelbar nebeneinander.

C (Q).

2: nam cum ter praetor centuriis cunctis renuntiatus sum, facile intellexi.

34: quis tantos cursus conficere potuit?

36: ceterae virtutes, quas paulo ante commemorare coeperam, quantae sunt!

39: hic miramur hunc hominem tantum excellere ceteris.

66: vident eorum calamitates, querimonias audiunt.

70: testor deos, me hoc non facere, quo Cn. Pompei gratiam mihi per hanc causam conciliari putem.

71: id ego omne me rei publicae causa suscepisse confirmo.

F.

- 22: sic Medea profugisse dicitur, quam praedicant in fuga fratris sui membra dissipavisse.
 24: ut regum afflictarum fortunae facile multorum opes adducant ad misericordiam.
 44: cum universus populus referto foro Cn. Pompeium imperatorem deposcit.
 69: quid est, quod aut de re aut de perficiendi facultate dubitemus?
 71: sed ego me tantis vestris beneficiis affectum statui vestram voluntatem meis commodis praeferre oportere.

D.

- 14: quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere.
 20: ut omnes intellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis, quantum magno imperatori debeatur, dico.....
 27: utinam virorum fortium copiam tantam haberetis, ut haec vobis deliberatio difficilis esset.

H.

- 17: publicani, homines honestissimi atque ornatissimi, suas copias in illam provinciam contulerunt.
 28: quis igitur hoc homine scientior fuit?
 37: quid hunc hominem magnum de re publica cogitare?
 39: hic miramur hunc hominem tantum excellere ceteris.
 42: et quisquam dubitabit, quin huic hoc tantum bellum transmittendum sit?
 53: hodie hanc gloriam atque hoc orbis terrae imperium teneremus.
 71: sed ego me hoc honore praeditum statui vestram voluntatem meis commodis praeferre oportere.

L.

- 13: hi vos, quoniam libere loqui non licet, tacite rogant.
 23: exercitus nimia longinquitate locorum commovebatur.
 35: ita tantum bellum tam longe lateque dispersum Cn. Pompeius apparavit.

M.

- 1: non mea me voluntas adhuc, sed vitae meae rationes prohibuerunt.
 6: pro qua (salute) multa maiores vestri magna bella gesserunt.
 7: delenda est vobis illa macula Mithridatico bello superiore concepta.
 19: cum in Asia res magnas permulti amiserant.
 20: dico eius adventu maximas Mithridati copias omnibus rebus ornatas fuisse.....urbemque obsessam esse maxima multitudine.
 24: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur.
 27: satis mihi multa verba fecisse videor.
 35: duo maria maximis classibus adornavit.
 39: ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur.
 39: quem ad modum milites hibernent, cottidie sermones ac litterae perferuntur.
 43: quoniam auctoritas quoque in bellis administrandis multum atque in imperio militari valet.
 47: sic existimo Maximo, Marcello, Scipioni, Mario et ceteris magnis imperatoribus saepius..... imperia mandata atque exercitus esse commissos.
 52: obsolevit iam ista oratio re multo magis quam verbis refutata.
 71: tantum abest, ut gratiam quaesisse videar, ut multas me simultates intellegam suscepisse.

P.

- 1: meus labor in *privatorum periculis* fructum est amplissimum consecutus.
 2: nam cum ter *praetor primus* renunciatus sum, facile intellexi.
 4: qui ad me *causam rei publicae periculaque rerum suarum* detulerant.
 5: detulerunt unum *imperatorem deposci* atque *expeti*.
 10: sed tamen alterius partis *periculum* Cn. Pompei divino consilio depulsum est.
 12: civitates vestrum auxilium expectare *propter periculi magnitudinem* coguntur.
 12: neque se id facere sine summo *periculo* posse arbitrantur.
 18: partim eorum in ea *provincia pecunias magnas collocatas* habent.
 22: quam (Medeam) praedicant fratris membra in iis locis dissipavisse, qua se *parens persequeretur*.
 25: quod ei praeter spem acciderat, ut illam, *posteaquam pulsus erat*, terram unquam attingeret.
 32: fuit *proprium populi Romani pro propugnaculis imperii sociorum* fortunas defendere.
 32: cum duodecim *securas in praedonum potestatem pervenerint*.
 36: non enim bellandi virtus solum in summo ac *perfecto imperatore* quaerenda est.
 43: certe nemini dubium est, quin idem ille *imperator plurimum possit*.
 44: cum universus *populus Romanus* Cn. Pompeium *imperatorem depoposcit*.
 45: cum satis firmum *praesidium provincia* non haberet.
 49: cum ei (bello) *imperatorem praeficere possitis*.
 50: quodsi Romae Cn. Pompeius *privatus* esset hoc tempore, tamen is erat deligendus.
 53: cum ex omnibus provinciis *commeatu et privato et publico prohibebamur*.
 60: non commemorabo nuper ita vobis esse visum, ut in uno C. Mario *spes imperii poneretur*.
 62: cum esset non nemo in senatu, qui diceret non oportere mitti hominem *privatum pro consule*.
 63: ne sit iniquum *populi Romani auctoritatem* ab illis improbari, praesertim cum iam suo iure *populus Romanus suam auctoritatem possit defendere*.
 63: vos unum illum ex omnibus delegistis, quem bello *praedonum praeponeretis*.
 64: si rei *publicae parum consulistis,*
 67: videbat enim *imperatores locupletari quotannis pecunia publica praeter paucos*.
 68: testis est C. Curio summo ingenio et *prudencia praeditus*.
 69: quidquid hoc beneficio *populi Romani atque hac potestate possum*.
 70: testor deos me hoc non facere, neque quo mihi ex cuiusquam *amplitudine aut praesidia periculis aut adiumenta honoribus quaeram*.
 70: ut hominem *praestare oportet*.

S.

- 6: agitur *salus sociorum atque amicorum*.
 7: non modo adhuc poenam nullam suo dignam scelere suscepit.
 12: quod *salus sociorum summum in periculum vocatur*.
 12: neque se id facere sine summo *periculo* posse arbitrantur.
 13: vident unum virum esse, in quo *summa sint omnia*.
 19: in quo (bello) *gloria nominis vestri, salus sociorum, vectigalia maxima defendantur*.
 20: quam (urbem) Lucullus *virtute, assiduitate, consilio summis obsidionis periculis liberavit*.
 29: neque enim illae sunt solae *virtutes*.
 38: non potest is *severus esse in iudicando, qui alios in se severos esse iudices non vult*.

- 58: de quo legando consules spero ad senatum relatu-
 62: Philippus dixisse dicitur non se illum sua sententia pro consule, sed pro consulibus mittere.
 62: quid tam singulare, quam ut ex senatus consulto legibus solutus consul ante fieret?
 62: quid tam incredibile, quam ut eques Romanus ex senatus consulto triumpharet?

T.

- 1: omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi.
 13: hunc audiebant antea, nunc praesentem vident tanta temperantia.
 14: vectigalia tanta sunt, ut iis ad ipsas provincias tutandas contenti esse possimus.
 16: cum una excursio equitatus perbrevis tempore totius anni vectigal auferre possit.
 30: hoc tantum bellum tam turpe quis unquam arbitraretur confici posse?
 34: quis tam brevi tempore tot loca adire potuit?
 40: non enim illum venti aliqui novi in ultimas terras pertulerunt.
 53: an tibi tum imperium hoc esse videbatur?
 54: quae civitas fuit antea tam tenuis?
 64: vos salutem orbi terrarum attulistis.

V.

- 4: magnae res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatae.
 5: detulerunt Bithyniae, quae nunc vestra provincia est, vicos exustos esse.
 7: ita regnat, ut velit in vestris vectigalibus, id est in Asiae luce, versari.
 11: ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt.
 14: nam ceterarum provinciarum vectigalia, Quirites, tanta sunt.
 29: iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri?
 32: quod vectigal vobis tutum fuit?
 37: quid hunc hominem magnum de re publica cogitare, qui pecuniam ex aerario depromptam propter cupiditatem provinciae diviserit?
 66: noverunt enim sociorum vulnera, vident eorum calamitates.
 70: si vestra voluntas feret.
 71: sed ego me tantis vestris beneficiis affectum statui, Quirites, vestram voluntatem meis commodis praeferre oportere.

II.

Die allitterierenden Wörter sind durch ein ungleich anlautendes Wort getrennt.

C (q).

- 29: quid est, quod quisquam possit afferre?
 39: ne cupienti quidem cuiquam permittitur.
 48: quot et quantas (res) di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt.
 51: quidquid in hac causa mihi susceptum est, Quirites.

D.

- 6: tum (mihi videtur) de imperatore *deligendo* esse dicendum.
 10: alterius partis periculum Cn. Pompei *divino consilio depulsum* est.
 31: hoc tantum bellum tam late *divisum* atque *dispersum* quis unquam arbitraretur confici posse?
 46: legati se omnes Cretensium civitates *dedere* velle *dixerunt*.

F.

- 1: nam cum antea statuerem nihil huc nisi perfectum ingenio *afferri oportere*, putavi.
 36: quanta *fide*, quanta *facilitate* debent esse imperatores?
 51: at enim vir clarissimus vestris beneficiis amplissimis affectus Q. Catulus itemque Hortensius dissentiunt.

H.

- 27: utinam virorum fortium copiam tantam *haberetis*, ut *haec* vobis deliberatio difficilis esset.
 39: *hic* miramur hunc hominem tantum excellere.
 46: quantam declarat eiusdem hominis apud hostes populi Romani auctoritatem!
 62: ea tam multa non sunt quam haec, quae in hoc uno homine videmus.

L.

- 9: Mithridates usque in Hispaniam legatos ac litteras misit.
 13: hi vos, quoniam libere loqui non licet, tacite rogant.
 20: ut omnes intellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis.
 21: opinor Lucillum similiter ex hoc loco esse laudatum.

M.

- 6: agitur salus sociorum, pro qua multa maiores vestri magna bella gesserunt.
 22: quam multas existimatis insulas esse desertas, quam multas aut metu relictas aut a praedonibus captas urbes esse sociorum?
 32: mercatoribus tutum mare non fuisse dicam.
 45: Tigranem magnis copiis *minitantem* Asiae retardavit.
 47: reliquum est, ut de felicitate, quam meminisse et commemorare de altero possumus, timide dicamus.
 47: sic existimo Maximo, Marcello, Scipioni, Mario et ceteris magnis imperatoribus imperia mandata esse.
 54: populus Romanus magna ac multo maxima parte caruit.
 64: aliae quoque virtutes animi *magnae* et *multae* requiruntur.
 70: testor deos, qui omnium mentes *maxime* perspiciunt, me hoc neque rogatu facere cuiusquam neque

P (B).

- 5: (detulerunt) unum imperatorem *deposci* atque *expeti*.
 10: sed tamen alterius partis periculum Cn. Pompei *divino consilio depulsum* est.
 18: etenim *primum* illud *parvi* refert.
 19: a quo periculo *prohibete* rem publicam.
 22: ut eorum (membrorum) collectio dispersa maerorque patrius celeritatem *persequendi* retardaret.
 27: ut haec vobis deliberatio difficilis esset, quemnam potissimum tanto bello praeficiendum putaretis.

- 29: iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri?
 33: cum vestros portus in praedonum fuisse potestate sciatis.
 33: an vero ignoratis portum Caietae celeberrimum inspectante praetore a praedonibus esse direptum?
 33: cum classis ea, cui consul populi Romani praepositus esset, a praedonibus oppressa est.
 35: praedones unius huius se imperio ac potestati dederunt.
 37: qui pecuniam propter cupiditatem provinciae magistratibus diviserit.
 47: hac utar moderatione dicendi, non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam.
 48: quod ut ille proprium ac perpetuum sit, optare debetis.
 51: quorum ego auctoritatem apud vos plurimum valere oportere confiteor.
 53: si plus apud populum Romanum auctoritas tua valuisset.
 53: cum ex omnibus provinciis commeatu et privato et publico prohibebamur.
 55: nullo in loco iam praedonibus pares esse poteramus.
 55: iis temporibus non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere.
 59: si in uno Pompeio omnia poneretis,.....
 57: ecquam putatis civitatem pacatam fuisse?
 69: id omne tibi et populo Romano polliceor.
 70: propterea, quod pericula facile repellemus.

S.

- 1: quanquam mihi semper frequens conspectus vester multo iucundissimus est visus,.....
 10: alterius partis periculum Cn. Pompei divino consilio ac singulari virtute depulsum est.
 24: nam hoc fere sic fieri solere accepimus.
 25: sicut poetae solent, qui res Romanas scribunt.
 30: quod bellum adventu sublatum ac sepultum (est).
 32: quam multas existimatis insulas esse desertas?
 36: non enim bellandi virtus solum in summo imperatore quaerenda est.
 50: cui cetera summa cum salute rei publicae commissa sunt.
 58: de quo legando consules spero ad senatum relatuos.
 62: Philippus dixisse dicitur non se illum sua sententia pro consule mittere.
 62: quid tam singulare, quam ut ex senatus consulto legibus solutus consul ante fieret?
 66: an hostium simulatione contra socios (vos exercitum mittere putatis)?

T.

- 1: omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi.
 25: quod ei praeter spem acciderat, ut illam terram unquam attingeret.
 30: hoc tantum bellum, tam turpe quis unquam arbitraretur confici posse?
 34: et quisquam dubitabit, quin huic hoc tantum bellum transmittendum sit?
 48: qui ab dis immortalibus tot et tantas res tacitus auderet optare.
 50: tamen ad tantum bellum is erat deligendus.
 53: hoc orbis terrae imperium teneremus?
 54: quae civitas fuit antea tam tenuis, quae tam parva insula fuit?
 63: atque haec tot exempla tanta ac tam nova profecta sunt in eundem hominem.
 64: etiamsi qui sunt pudore ac temperantia moderatiores, tamen eos esse tales nemo arbitratur.

V.

- 2: meus labor in privatorum periculis versatus ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus.
 5: detulerunt Bithyniae, quae nunc vestra provincia est, vicos exustos esse.
 11: videte, quem vobis animum suscipiendum putetis.
 11: qui legatum populi Romani consularem vinculis ac verberibus necavit.
 11: vos ereptam vitam neglegetis?
 13: sentiunt hoc idem, quod vos, unum virum esse.
 14: quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem defendere?
 17: quorum (bonorum) vobis pro vestra sapientia habenda est ratio diligenter.
 18: parvi refert nos vectigalia postea victoria recuperare.
 27: satis mihi multa verba fecisse videor.
 28: varia et diversa genera bellorum declarant.
 37: cuius in exercitu centuriatus veneant atque venierint.
 51: quorum ego auctoritatem apud vos plurimum valuisse et valere oportere confiteor.
 53: si plus auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus et vera causa valuisset.
 59: hoc magis res publica frui debet summa viri vita atque virtute.
 60: non commemorabo nuper ita vobis patribusque vestris esse visum.
 68: est vobis auctor vir bellorum omnium peritissimus.

III.

Die allitterierenden Wörter sind durch zwei oder mehrere ungleich anlautende Wörter getrennt.

A. Die Allitteration am Anfange, in der Mitte oder am Ende eines Satzgliedes.

- 1: non mea me voluntas adhuc,
 sed vitae meae rationes ab ineunte aetate susceptae prohibuerunt.
 12: regno est expulsus Ariobarzanes rex.
 13: hunc audiebant antea. nunc praesentem vident tanta humanitate.
 15: nam cum hostium copiae non longe
 absunt, tamen pecuaria relinquitur.
 19: non enim possunt una in civitate multi
 rem ac fortunas amittere.
 20: potest enim hoc dici
 belli genus esse ita necessarium.
 30: testis est Italia, quae cum servili bello taetro periculosoque premeretur,
 ab hoc auxilium expetivit.
 32: fuit proprium populi Romani, sociorum fortunas,
 non sua tecta defendere.
 36: ceterae, quas paulo ante commemorare
 coeperam, quantae atque quam multae sunt!
 39: non modo, ut sumptum faciat in militem,
 nemini vis affertur, sed ne cupienti quidem permittitur.

- 46: ii, quibus erat *molestum* ad eum potissimum esse *missum*,
speculatorem quam *legatum* iudicari *maluerunt*.
47: sic existimo saepius *imperia mandata*
atque exercitus esse *commissos*.
49: cum bellum sit ita *magnum*,
ut accuratissime sit *administrandum*.
69: te hortor, ut auctore populo Romano *maneas*
in sententia neve cuiusquam vim aut *minas* pertimescas.

B. Die Allitteration in stamm- oder sinnverwandten Wörtern.

- 15: nam in ceteris rebus cum *venit calamitas*, tum detrimentum accipitur, at in vectigalibus non solum adventus *mali*, sed etiam metus ipse affert calamitatem.
16: putatisne vos illis rebus *frui* posse, nisi eos, qui vobis *fructui* sunt, conservarit?
22: *Medea* illa quondam profugisse dicitur, quam praedicant in *fuga* fratris sui membra dissipavisse.
27: ut haec vobis deliberatio *difficilis* esset, quemnam potissimum tanto bello praeficiendum putaretis.
61: quid tam novum quam adolescentulum privatum exercitum *difficili* rei publicae tempore conficere?

C. Die Allitteration bei *magnus* und *multus*.

- 6: agitur salus sociorum, pro qua *multa* maiores vestri *magna* bella gesserunt.
21: *magnas* hostium praeterea copias *multis* proeliis esse deletas.
24: Mithridates *magnis* adventiciis auxiliis *multorum* regum et nationum iuvabatur.

D. Die Allitteration in Gegensätzen.

- 60: non dicam maiores nostros semper in *pace* consuetudini, in *bello* utilitati paruisse.
61: quid tam novum quam adolescentulum *privatum* exercitum *difficili* rei publicae tempore conficere?
67: ecquam putatis civitatem *pacatam* fuisse, quae locuples sit, ecquam esse locupletem, quae istis *pacata* esse videatur?

IV.

Die Allitterationen verschiedener Buchstaben sind mit einander verbunden.

A. Anreihung.

1. Allitteration von 2 Buchstaben.

- 1: cum antea statuerem *nihil* huc nisi perfectum ingenio *afferri* oportere.
5: tum cum insula Delos tam *procul* a nobis in Aegaeo mari *posita*, quo omnes undique cum *mercibus* atque *oneribus* *commeabant*, nihil timebat.
6: agitur salus sociorum, pro qua *multa* maiores vestri *magna* bella gesserunt.
8: Triumphavit L. Sulla, triumphavit L. *Murena* de *Mithridate*.
15: at in vectigalibus non solum adventus *mali*, sed etiam metus ipse affert calamitatem.
23: noster autem exercitus nimia *longinquitate* locorum ac desiderio *suorum* commovebatur.
25: ut illam, *posteaquam* *pulsus* erat, *terram* unquam *attingeret*.

- 43: quoniam auctoritas quoque in bellis administrandis multum atque in imperio militari valet, certe nemini dubium est, quin ea re idem ille imperator plurimum possit.
- 50: quodsi Romae Cn. Pompeius privatus esset hoc tempore, tamen ad tantum bellum is erat deligendus.

2. Alliteration von 3 Buchstaben.

- 7: quoniam semper avidi laudis fuistis, delenda est vobis illa macula Mithridatico bello concepta, quae penitus iam insedit in populi Romani nomine.
- 49: quare cum et bellum sit ita necessarium, ut neglegi non possit, ita magnum, ut accuratissime sit administrandum, et cum ei imperatorem praeficere possitis,

3. Alliteration von 4 Buchstaben.

- 9: cum maximas aedificasset classes exercitusque permagnos, quibuscunque ex gentibus potuisset, comparasset et se Bosporanis, finitimis suis, bellum inferre simularet, usque in Hispaniam legatos ac litteras misit.
- 58: si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus et vera causa valuisset, hodie hanc gloriam atque hoc orbis terrae imperium teneretis?

B. Wechselstellung.

1. Alliteration von 2 Buchstaben.

- 1: non mea me voluntas adhuc, sed vitae meae rationes prohibuerunt.
- 2: nunc cum et auctoritatis in me tantum sit, quantum vos honoribus mandandis esse voluistis, et ad agendum facultatis tantum, quantum homini vigilanti ex forensi usu prope cotidiana dicendi exercitatio potuit afferre,
- 3: ita mihi non tam copia quam modus in dicendo quaerendus est.
- 10: sed de Lucullo dicam alio loco et ita dicam.
- 11: maiores nostri saepe mercatoribus aut naviculariis nostris iniuriosius tractatis bella gesserunt.
- 11: vos tot milibus civium Romanorum uno nuntio atque uno tempore necatis quo tandem animo esse debetis?
- 14: nam ceterarum provinciarum vectigalia tanta sunt, ut iis ad ipsas provincias tutandas vix contenti esse possimus, Asia vero tam opima est.
- 16: putatisne vos illis rebus frui posse, nisi eos, qui vobis fructui sunt, conservarit?
- 18: primum illud parvi refert nos publicanis omissis vectigalia postea victoria recuperare.
- 24: nam hoc fere sic fieri solere accepimus.
- 37: vestra admurmuratio facit, Quirites, ut agnoscere videamini, qui haec fecerunt.
- 48: ut eius semper voluntatibus non modo cives assenserint, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint.
- 58: neque me impedit cuiusquam inimicum edictum, quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam.
- 61: in ipso Cn. Pompeio, in quo novi constitui nihil vult Q. Catulus, quam multa sunt nova summa Q. Catuli voluntate constituta, recordamini.
- 62: quid tam novum quam adolescentulum privatum exercitum difficili rei publicae tempore conficere?

- 62: quid tam singulare quam ut ex senatus consulto legibus solutus consul ante fieret, quam ullum alium magistratum per leges capere licuisset?
- 62: quae in omnibus hominibus nova post hominum memoriam constituta sunt, ea tam multa non sunt quam haec, quae in hoc uno homine videmus.
- 64: deinde etiamsi qui sunt pudore ac temperantia moderatiores, tamen eos esse tales propter multitudinem cupidorum hominum nemo arbitratur.
- 69: istam tuam et legem et voluntatem et sententiam laudo vehementissimeque comprobo.

2. Allitteration von 3 Buchstaben.

- 10: ita res est administrata, ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara non felicitati eius, sed virtuti, haec autem extrema non culpa, sed fortunae tribuenda esse videantur.

= c f v c f v

- 12: videte, ne, ut illis pulcherrimum fuit, tantam vobis imperii gloriam tradere, sic vobis turpissimum sit, id, quod accepistis, tueri et conservare non posse.

= p t p t s t s t s

21. magnas hostium praeterea copias multis proeliis esse deletas patefactumque nostris legionibus esse Pontum.

= m p m p l p l p

C. Chiastische Stellung.

1. Allitteration von 2 Buchstaben.

- 6: aguntur certissima populi Romani vectigalia et maxima, quibus amissis et pacis ornamenta et subsidia belli requiretis.

= p m m p

- 10: sed tamen alterius partis periculum Cn. Pompei divino consilio ac singulari virtute depulsum est.

= p p p s s p

- 10: ita dicam, ut neque vera laus ei detracta neque falsa afficta esse videatur.

= v f f v

- 16: cum publicani familias maximas magno periculo se habere arbitrentur.

= p m m p

- 29: iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri?

= v v p p p v

- 19: id quod ipsi videtis, haec fides, quae in foro versatur, implicata est cum illis pecuniis.

= v f f v

19: quare videte, ne non dubitandum vobis sit, omni studio ad id bellum incumbere, in quo fortunae plurimorum civium coniunctae cum re publica defendantur.

= f p p f

22: primum ex suo regno sic Mithridates profugit.

= p s s p

24: fuit enim illud extremum, ut ex iis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur.

= l m m m l

31: testes sunt in singulis oris omnes sinus.

= s o o s

58: de quo legando consules spero ad senatum relatueros.

= l s s s l

61: at eam quoque rem populus Romanus non modo vidit, sed omnium etiam studio visendam putavit.

= p v v p

64: recte isti studia vestra suis consiliis regere conantur.

= r s s r

2. Allitteration von 3 Buchstaben.

2. nam cum propter dilationem comitiorum ter praetor primus centuriis cunctis renuntiatus sum, facile intellexi.

= l p p c c l

64: atque in hoc bello non solum militaris illa virtus, quae est in Cn. Pompeio singularis, sed aliae quoque virtutes animi magnae et multae requiruntur.

= m v s s v m m

D. Besondere Fälle.

Wechselstellung und chiasmatische Stellung:

12: videte, ne, ut illis pulcherrimum fuit, tantam vobis imperii gloriam tradere, sic vobis turpissimum sit, id quod accepistis, tueri et conservare non posse.

= p t p t s t t s

Anreihende und chiasmatische Stellung:

42: humanitate iam tanta est, ut difficile dictu sit, utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint.

= h d d h m v m v

50: aut cur non ducibus dis immortalibus eidem, cui cetera summa cum salute rei publicae commissa sunt, hoc quoque bellum regium committamus?

= d d m s s m

Zum Schlusse mögen noch zwei Beispiele angeführt werden, in welchen sich die Allitterationen ganz besonders häufen:

2: ita neque hic locus vacuus unquam fuit ab iis, qui vestram causam defenderent, et meus labor in privatorum periculis caste integreque versatus ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus.

= l v f v c f l p p c v v f c

60: non dicam duo bella maxima ab uno imperatore esse confecta duasque urbes potentissimas, quae huic imperio maxime minitabantur, ab eodem Scipione esse deletas, non commemorabo nuper ita vobis patribusque vestris esse visum, ut in uno C. Mario spes imperii poneretur.

= d d p p p m m n m n v p v v p

Die grosse Ausdehnung der Allitteration in Ciceros Rede de imperio Cn. Pompei geht aus den angeführten Beispielen hervor. Lässt sich auch die absichtliche Anwendung dieser Redefigur nicht überall nachweisen, so ist sie doch desto wahrscheinlicher, je mehr sich die Allitterationen in einzelnen Sätzen häufen, oder je kunstvoller sie mit einander verknüpft werden.